

9. Efendimizin Kulluğu

Kulluk

Peygamberin gönderiliş gayesi, insanın yaratılış gayesi ile aynı noktada birleşir. O da Allah'a kul olma çizgisidir.

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerim'de: "Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk yapsınlar diye yarattım." buyurarak bu hususa işaret etmektedir.

Demek oluyor ki, bizim esas yaratılış gayemiz, Allah'ı (celle celâluhu) bilip tanımak ve O'na lâyıkiyle kul olmaktır. Yoksa, yeme-içme, mal ve mülk kazanma veya dünya buutlu ev-bark sahibi olma değildir. Gerçi bunlar da bizim için fitrî ihtiyaçlardır. Ancak yaratılışımızın gayesi değildir. İşte peygamberler bize, bu sırlı yolu göstermek için gelmişlerdir.

Ayette: "Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona; 'Benden başka ilâh yoktur; o hâlde bana kulluk edin.' diye vahyetmiş olmayalım." denilerek bu hususa işaret edilmiştir.

Diğer bir âyette de: "Andolsun Biz, 'Allah'a kulluk edin, tâğuttan sakının.' diye her millete bir peygamber gönderdik. Allah o insanlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı için de sapıklık hak oldu. Öyleyse yeryüzünde gezin de görün, Hakk'ı yalanlayanların sonu nasıl olmuş?" denilerek, yine peygamberlerin gönderiliş gayesi, putlardan sakınıp Allah'a kul olma yolunda insanlara önderlik yapma hikmetine bağlanmıştır.

Efendimizin Kulluğu

O'nun ibadetine bakan insan, sanki O, hayatında başka hiçbir iş yapmamış da, hep ibadet etmiş zannedirdi. Evet O, kulluğunda bu kadar derindi. Zaten, bütün güzelliklerde de O, öyle değil miydi? Hangi sahada, O'na kim yetişebilmişti ki? Hayır, hiçbir sahada, hiç kimsenin O'na ulaşması mümkün değildi! O, namazında kulluğunda denli derin temsil ediyordu ki neredeyse ürperip ağlamadığı namaz yok gibiydi. Sahabe, namaz kılariken O'nun sinesinin değirmen taşının ses çıkardığı gibi ses çıkardığını söylemektedir.⁸⁶⁴ İçinde dönen boyunduruklar ve kulluğun o ağır mükellefiyetleri O'nu kaynayan bir kazana çeviriyordu. Elbetteki bu hâl, O'nun

en yüksek seviyede, kulluğunu ifa edebilme gayretinden ileri geliyordu.

Allah Resûlü bitmek tükenmek bilmeyen bir arzu ile Rabbine ibadet etmeye çalışır ve her fırsatta O'nun kulu olduğunun bilinciyle hareket ederdi. Şu misal buna güzel bir örnektir: Abdullah b. Mesud anlatıyor: Bedir Savaşı'nda, üç kişiye ancak bir deve düşüyordu. Ebû Lübâbe, Hazreti Ali ve Allah Resûlü birlikte idi. Yürüme sırası Allah Resûlüne geldiğinde, "Ey Allah'ın Resûlü, senin yerine biz yürüyelim." dediler. Allah Resûlü şöyle buyurdu: "Siz, benden daha güçlü ve kuvvetli değilsiniz. Ayrıca, benim sevaba olan ihtiyacım sizinkinden daha az değildir."

Peygamber Efendimiz dünyaya ehemmiyet vermemiş, dünyanın çekici güzelliklerini elinin tersiyle itmiş, hep takva yörüngeli bir hayat yaşamıştır. İbn Abbas anlatıyor: Hazreti Ömer, Resûlullah'ın yanına geldiğinde Efendimiz bir hasır üzerine uzanmış yatıyordu. Hasır, mübarek bedeninde iz yapmıştı. Bunu gören Hazreti Ömer: "Ey Allah'ın Resûlü, kendine yumuşak bir yatak yaptırman olmaz mıydı?" diye sorunca Resûlullah şöyle buyurdu: "Benim bu dünya ile ne alâkam var! Bu dünyada kalıcı değilim. Ben, bu dünyada sıcak bir yaz günü yola çıkan ve bir ağacın gölgesinde istirahatata çekilen ve yoluna devam eden bir yolcu gibiyim."

Efendimizin Namazı

Peygamberimiz (sav) namaza düşküncü. Çünkü namaz, O'nun ifadesiyle dinin direği, gözünün nuru idi. O'nun tasviriyle namaz, bir kimsenin evinin önünden akan bir ırmakta günde beş defa yıkanmasının bütün kirleri arıttığı gibi, mümini hata ve günahattan, gizli ve açık çirkinliklerden temizlerdi. Peygamberimiz (sav) namazlarını en üstün bir kulluk şuuruyla eda etmiş, ashabına da öğretmiş, ashabın Peygamberimizden kılınışını öğrenip aktardığı namazlar günümüze kadar gelmiştir. "Benim namaz kıldığımı nasıl gördüyseniz, siz de öyle kılın." Bu tavsiyeye uyan sahabeler, namazda gereken dikkat ve itinaı ellerinden geldiği kadar gösterirdi. Namaz bizim en hayati kulluk borcumuzdur. Namaz bizim için ahirette en önemli kurtuluş akçesidir.

Allah Resûlü, gecenin karanlığında, herkesin köşesine çekildiği tenha zamanlarda kalkar, Cenâb-ı Hakk'a yönelir, kulluğunu acz ve fakr lisanıyla dile getirirdi. "Allah her peygambere bir arzu ve istek vermiştir. Bana verilen arzu da gece kalkıp namaz kılmaktır." buyuran Peygamber Efendimiz, gece namazına ayrı bir ehemmiyet veriyor, ashabını da bu konu da teşvik ediyordu.